

delsen indløbe talrige Appeller, og det kunde være ønskeligt at foretage visse Forandringer med Hensyn til Appellationsretten. Om dette Spørgsmaal forclaa der imidlertid ingen Vidneforklaringer; følgelig fremsætter Udvalget ingen Mening i saa Henseende. At Skattefordelerne i mange Tilfælde vilde trænge til sagkyndig Hjælp for at være i Stand til paa tilfredsstillende Maade at behandle Skatteydernes Anbringender, synes sikkert. Men da Udstrækningen og Karakteren af den tiltrængte Hjælp vilde variere i forskellige Kommuner, afhængende ikke blot af Anbringendernes Antal og Art, men ogsaa af Skattefordelorens Dygtighed og Erfaring, er Udvalget af den Anskuelse, at Spørgsmaalet om yderligere Hjælp bør overlades til hver enkelt stedlig Autoritets Forgodtbefindende.

Udvalget har meget omhyggelig overvejet den Vurderingsmetode, der burde følges. Tanken i det til Udvalget henviste Lovforslag gik ud paa, at den aarlige Værdi af en Grund skal findes ved at tage 4 pCt. af den Sum, som Ejeren maatte fastsætte som den Pris, som en frivillig Køber vilde give en frivillig Sælger af Grunden om Aaret, naar Vurderingen bliver foretaget. Denne Vurderingsmaade erkender aabent, at Grundens Pris er en Skønssag. Den anviser ingen Regler til Rettensnor for Vurderingsmaaden, skønt den med fuldstændig Nøjagtighed og i de sædvanlige Udtryk angiver, at den Prøve skal anvendes: Hvad vilde en Mand, der var villig til at købe, give til en Mand, der var rede til at sælge? Nu udtaltes der af nogle Vidner, at der nødvendigvis maatte opstilles særlige Regler for at sikre retfærdige og ensartede Resultater. Der antydedes ingen Regler eller Anvisninger i Vidneforklaringerne, som i saa Henseende væsentlig indskrænkedes til en Belysning af de uretfærdige og i nogle Tilfælde absurde Følger, som vilde opstaa af at følge en eller anden Metode strengt og ensartet. Saaledes paavistes der, at vilde man i alle Tilfælde vælge den Metode, der i nogle Tilfælde var nyttig nok, nemlig at fradrage fra Totalværdien Bygningernes Bekostning og derefter ansætte Restsummen som Grundens Værdi, saa kunde og vilde dette føre til meget uregelmæssige Resultater. Og dette kan ikke betvivles. Thi det er muligt, at en kostbar og pyntelig Bygning ikke altid afgiver en saa høj Skatteevne som en billig og simpel Bygning. Og Bekostningen af en Bygning er ikke altid et paalideligt Bevis for dens Skatteevne. Den paagældende Metode maa tydelig nok anvendes med Forsigtighed og med tilbørligt Hensyn til Bygningernes Hensigtsmæssighed med Hensyn til den særlige Grund, de hvile paa, deres Alder, Beskaffenhed og Omgivelser. Alt saadant er den intelligente Vurderingsmand imidlertid fortrolig med, og i det hele taget kommer Udvalget til den Slutning, at det at opstille særlige Vurderingsregler, som naturligvis maa være almindelig anvendelige, dersom de skulle være nyttige, sandsynligvis vilde foranledige netop de Vanskeligheder, som det er mest ønskeligt at undgaa. Ved at komme til denne Slutning blev Udvalget i høj Grad støttet ved den Betragtning, at det nuværende System arbejder beundringsværdigt, skønt Forordningen ingen definitiv Vejledning giver med Hensyn til Vurdering. Dersom der ikke betales nogen virkelig Leje, skal Skattefordeleren paa sin egen Maade bestemme, til hvilken Leje Jorden og Bygningerne efter al Rimelighed kunde forventes bortlejede. Han maa rette sit Omdømme og sin Erfaring paa dette Spørgsmaal, paa samme Maade som han, i Henhold til dette Lovforslag, skal overveje og bestemme, til hvilken Pris Jorden rimeligvis kan forventes at blive solgt. I de fleste Tilfælde vil man sandsynligvis finde, at det ene Problem er lige saa let eller lige saa vanskeligt som det andet.

Det viste sig imidlertid under Vidneforklaringerne, at der herskede en meget udtrakt Meningsforskel med Hensyn til et vigtigt Principspørgsmaal angaaende Jordvurdering. Jord i Burghs holdes ikke sjældent underkastet Indskrænkninger af en eller anden Art, som ere angivne i Skøderne. Og herved opstaaer det umiddelbare Spørgsmaal: Bør der ved Fastsættelsen af Vurderingerne tages Hensyn til disse Servitutter, eller bør Jorden vurderes som værende servitutfri? Udvalget skønner, at der ved Vurderingen bør tages Hensyn til ethvert Servitut, som retskraftigt er paalagt Jorden og lovligt er bindende paa Vurderingsdagen. Det maa ikke overses, at Servitutterne, der sædvanlig findes i Ejendomsskøder i Skotland, ere af den Art, at de, skønt de vel nok af og til formindske Salgsværdien, alligevel væsentlig bidrage til Distriktets gode Udseende og Kommunens Velvære. Saadanne Indskrænkninger gavne sjældent Ejeren som saadan, skønt de kunne forøge Værdien af omgivende Jord, hvis Vurdering følgelig vil blive forøget og Skattesummen tilsvarende forhøjet. Udvalget forkaster følgelig den Anskuelse, at lovlige Jordservitutter, selv om de bidrage til at